

«Κάθε Σεπτέμβριο ευχόμαστε να δίνουμε ραντεβού στο Αίγιο»

Ακολουθήστε μας στο Google news

Ο Βασίλης Ψαρράς μιλά στο e-tetRadio για το Primarolia Festival 2021.

02 Οκτωβρίου 2021

Του Δημήτρη Κανελλόπουλου

Ο Βασίλης Ψαρράς είναι εικαστικός και διδάσκων στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Είναι όμως και ο Καλλιτεχνικός δ/ντης του οργανισμού Πριμαρόλια που φέτος στο Primarolia Festival 2021 μας εξέπληξε με τη θεματική του και την καλλιτεχνική του πρόταση. Τον συναντήσαμε για να μάθουμε περισσότερα.

Τι είναι τα 'Πριμαρόλια' στα οποία αναφέρεται το Φεστιβάλ Πριμαρόλια;

Ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση. Κατά τον 19ο αιώνα, μετά την Ελληνική Επανάσταση, κάθε χρόνο πριμαρόλια ονομάζονταν τα πρώτα καράβια τα οποία μετέφεραν την νέα σοδειά με την καλύτερη ποιότητα κορινθιακής - μαύρης σταφίδας από τα λιμάνια και τις περιοχές της Πάτρας, του Αιγίου, του Κατάκολου, της Ζακύνθου και της ΒΔ Πελοποννήσου στα ευρωπαϊκά λιμάνια. Κάθε Σεπτέμβριο και Οκτώβριο, λιμάνια σε δημιουργικό οίστρο, με ανθρώπους, κιβώτια, πολύ κούραση και ενθουσιασμό. Η σταφίδα φορτωνόταν σε σημαιοστόλιστα πλοία και, μέσα σε μουσικές και κανονιοβολισμούς, ξεκινούσαν το ταξίδι τους από τον Κορινθιακό κόλπο προς το Ιόνιο και την Μεσόγειο. Μπορούμε να σκεφτούμε το πολύτιμο φορτίο να καταφθάνει παντού: Λονδίνο, Λίβερπουλ, Τεργέστη, Αμβούργο, Οδησός, Άμστερνταμ, Μασσαλία. Ως εκ τούτου, στην ομάδα θεωρούμε τα πριμαρόλια τόσο μια ετήσια διαδικασία εξωστρέφειας, παραγωγής και ταξιδιού, όσο και ως την απαρχή μιας κατάστασης με μέλλον.

Πώς βρεθήκατε να είστε καλλιτεχνικός διευθυντής στον οργανισμό Πριμαρόλια;

Για τον οργανισμό Πριμαρόλια, η ιστορία, ο πολιτισμός και τα ταξίδια της μαύρης σταφίδας, αποτελούν εννοιολογικές αφητηρίες, εικόνες, τόπους και έμπνευση. Έτσι λοιπόν, στα μέσα του 2018, ο Σωτήρης Μπόλης (Ιδρυτής και Γενικός Δ/ντης του οργανισμού Πριμαρόλια) δημιουργεί τις βάσεις για την ίδρυση του ομώνυμου φορέα, προσκαλώντας ιδρυτικά μέλη-ανθρώπους από την σύγχρονη τέχνη, την οπτική επικοινωνία, την ιστορική έρευνα και τον αναπτυξιακό πολιτισμό (www.primarolia.com). Προσωπικά, ως καλλιτέχνης αλλά και ακαδημαϊκός, ανέλαβα την Καλλιτεχνική Δ/ση του φεστιβάλ και της έκθεσης σύγχρονης τέχνης, συν-δημιουργώντας τις θεματικές και τις συνεργασίες με άλλους καλλιτέχνες, ακαδημαϊκούς και πολιτιστικά ιδρύματα.

Από το 2019 έως και σήμερα, ο οργανισμός Πριμαρόλια αποτελεί μια πλατφόρμα πολιτιστικής στρατηγικής που φέρνει μαζί σύγχρονους εικαστικούς καλλιτέχνες,

ακαδημαϊκούς (τέχνη, ιστορία, αρχιτεκτονική, δημιουργικές τεχνολογίες, αναπτυξιακές βιομηχανίες), επιμελητές εκθέσεων, πολιτιστικά και ακαδημαϊκά ιδρύματα, σε έναν δυναμικό αστερισμό. Έτσι λοιπόν, αυτή η διεπιστημονική και διακαλλιτεχνική προσέγγιση που αναπτύσσουμε στις θεματικές μας – θεωρώ πως – μας έχει δώσει, μέσα από πολύ δουλειά, μια δυναμική καινοτομίας. Το Φεστιβάλ Πριμαρόλια είναι η ετήσια προβολή της έκθεσης σύγχρονης τέχνης και των διατομεακών δράσεων πολιτισμού της ομάδας μας, που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με τον πολιτισμό και την ιστορία της μαύρης σταφίδας. Συχνά αναφέρουμε πως αν κάτι χαρακτηρίζει τελικά το Φεστιβάλ Πριμαρόλια είναι αυτή η δυναμική σχέση τριών πεδίων: της σύγχρονης τέχνης, της ιστορικής έρευνας και προφορικής ιστορίας και της ταυτότητας τόπου – σε σχέση με το δυνητικό ενός προϊόντος που ξεκινάει από τον ίδιο τον τόπο. Ψάχνουμε τρόπους να πλέξουμε το τοπικό και το διεθνές μέσα από πολυμορφικές συνέργειες τέχνης, έρευνας και δικτύωσης. Κορωνίδα του φεστιβάλ είναι η ετήσια έκθεση σύγχρονης τέχνης η οποία, μέσα από επιμελητικά σχήματα τα οποία προέρχονται από συνεργασία της Νάνσυ Χαριτωνίδου (Επιμελήτρια εκθέσεων του οργανισμού) με εμένα, προσκαλεί σημαντικούς και ανερχόμενους εικαστικούς καλλιτέχνες από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Σκοπός είναι η ίδια η δημιουργία – να εμπνευστούν από τις ιστορίες, τον πολιτισμό και τον τόπο της μαύρης σταφίδας και να δημιουργήσουν πρωτότυπα καλλιτεχνικά έργα. Συνιστά μια επιμελητική διαδικασία που διαρκεί 6-8 μήνες, συχνά ομοιάζει με τα artists residencies καθώς οι καλλιτέχνες καταφέρνουν και έρχονται αρκετές φορές στο Αίγιο για την καλλιτεχνική τους έρευνα! Μετά από 3 χρόνια παρουσίας, έχουμε προσκαλέσει σχεδόν 20 καλλιτέχνες από την Ελλάδα, την Μ. Βρετανία και την Ιταλία, με νέα έργα για τα Πριμαρόλια από ένα εύρος πεδίων (εγκαταστάσεις μικτής τεχνικής, τέχνη από μικροσκόπιο, τοποειδικές performances για κάμερα, διαδραστικά γλυπτά, ηχητικά έργα, ψηφιακή τέχνη, βίντεο-τέχνη, χαρτοϋφαντικές συνθέσεις κ.α.). Ανάμεσα σε άλλους, περιπτώσεις όπως ο Prof. Rob Kessler (UAL) και η Prof. Susan Collins (Slade UCL) αποτέλεσαν τιμητικές συνεργασίες, παράγοντας έργα στην σχέση τέχνης-τεχνολογίας-επιστήμης! Η θεματική της έκθεσης και του φεστιβάλ βρίσκονται σε μια όμορφη και δημιουργική ισορροπία καθώς η μια επηρεάζει την άλλη – ενώ σταδιακά καθορίζουν και τη χροιά των υπόλοιπων δράσεων του (προφορική ιστορία, συνεργασίες) Το 2019 το Φεστιβάλ παρουσίασε τη θεματική του καρπού και την έκθεση “Έλα στον κήπο μου” (επιμέλεια: Νάνσυ Χαριτωνίδου), το 2020 αναδείξαμε τις κινητικότητες με αντίστοιχη έκθεση τις ‘Εικόνες ενός επιπλέοντος κόσμου’ (επιμέλεια: Νάνσυ Χαριτωνίδου), ενώ για φέτος το 2021 έχουμε τα δίκτυα, παρουσιάζοντας την έκθεση ‘Μια βελονιά στην ώρα της’ (επιμέλεια: Νάνσυ Χαριτωνίδου – Βασίλης Ψαρράς). Είμαστε χαρούμενοι που μπορούμε να δημιουργήσουμε μια κοιτίδα σύγχρονης τέχνης στο Αίγιο, μια περιοχή που δεν είχε κάτι τέτοιο στο

παρελθόν αλλά με τόσο πλούσια ιστορία αν αναλογιστούμε κομβικές περιόδους (Αχαϊκή συμπολιτεία, συνέλευση Βοστίτσας, πριμαρόλια, Χαρτοποιία Αιγίου), όπως συχνά περιγράφει ο Σωτήρης Μπόλης στις αναπτυξιακές του συνεργασίες.

Πως σχεδιάζετε να προχωρήσετε;

Έχει ενδιαφέρον ο τρόπος που προχωράμε μέχρι ώρας. Υπάρχουν ιδέες και θεματικές που εξελίσσουμε ακόμα και θεωρούμε πως έχουν και άλλα να δώσουν. Σίγουρα, η σχέση σύγχρονης καλλιτεχνικής πράξης, ιστορίας και διευρυμένων δράσεων αποτελεί μια εν εξελίξει μεθοδολογία για τον οργανισμό. Φέτος, το 2021, η αλλαγή του χώρου διεξαγωγής του φεστιβάλ και της έκθεσης με τη μετάβασή μας στον κήπο της πρώην Χαρτοποιίας Αιγίου (1927) συμπίπτει με την διεύρυνση της παλέτας μας. Η σταφίδα του 19ου αιώνα συναντάει το δυνητικό του χαρτιού του 20ού αιώνα – δύο διαφορετικές παραγωγικές περίοδοι στην Αιγιάλεια με πανελλήνιο και διεθνές αντίκτυπο, οι οποίες για εμάς αποτελούν εννοιολογική, καλλιτεχνική και ερευνητική αφετηρία. Έχουμε ξεκινήσει και προχωρούμε την έρευνα και ψηφιοποίηση τεκμηρίων περί της μαύρης σταφίδας σε συνεργασία με την Βιβλιοθήκη της Βουλής και τα Γ.Α.Κ. Έχουμε επίσης ξεκινήσει την υλοποίηση ακόμα ενός έργου που αφορά την δημιουργία ψηφιακής πλατφόρμας με το όνομα Prima, η οποία θα αποτελέσει δυναμικό αποθετήριο των εκθέσεών μας, των καλλιτεχνικών έργων, ερευνητικών συνεργασιών με πανεπιστήμια, οπτικοακουστικά τεκμηριωμένων εργαστηρίων και ομιλιών μας, όπως επίσης και ψηφιακή αφετηρία για επιμελημένες προβολές έργων από συνεργαζόμενα φεστιβάλ!

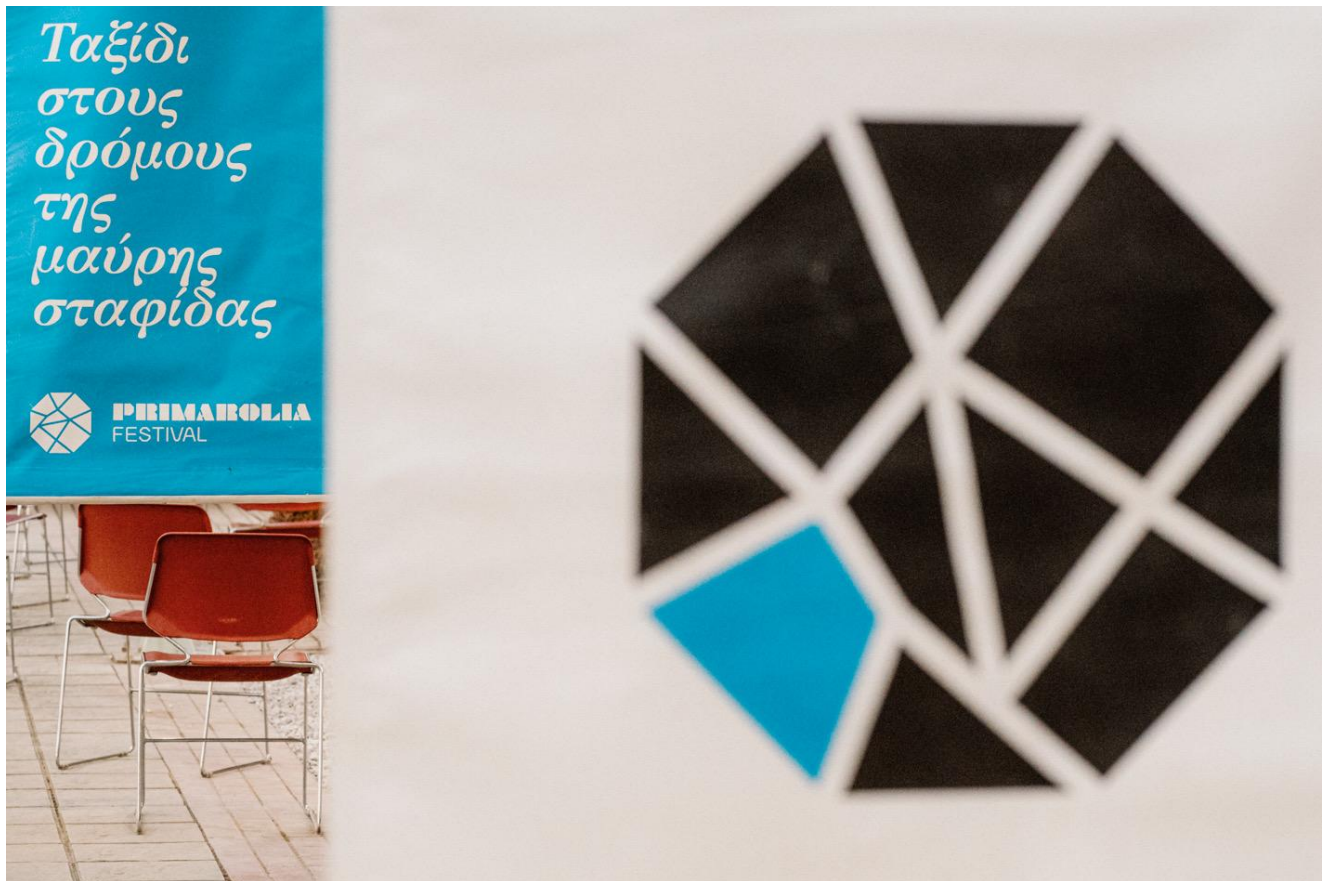
Σκεφτόμαστε την μαύρη σταφίδα ως καρπό που ενεργοποιεί ολόκληρες περιοχές, που αναδεικνύει δίκτυα ανθρώπων και τόπων, που αποτελεί αφετηρία συλλογικής μνήμης, που ξεσηκώνει καλλιτέχνες να εμπνευστούν και να αναδείξουν ποιητικές, πολιτικές και κοινωνικές προεκτάσεις της σταφίδας, της θάλασσας και της μνήμης στον δημόσιο χώρο. Μας ενδιαφέρει η καλλιτεχνική δικτύωση με καλλιτέχνες και ερευνητές από τα –ας μου επιτραπεί– λιμάνια της σταφίδας. Για παράδειγμα, φέτος, στο κομμάτι του φεστιβάλ έδωσε τα πρώτα της αποτελέσματα ακόμα μια πτυχή, αυτή της Προφορικής ιστορίας. Παρουσιάσαμε μια in situ ηχητική εγκατάσταση με τίτλο 'Μια ιστορία στην ώρα της' στον κήπο της Χαρτοποιίας, όπου οι επισκέπτες μπορούσαν να περιηγηθούν στον κήπο ακούγοντας θραύσματα μνημών από συμμετέχοντες στο εν εξελίξει έργο. Αποτελεί μια ερευνητική δουλειά από την Ομάδα Προφορικής Ιστορίας για την Μαύρη Σταφίδα ΟΠΙ-ΜΑΣ που δημιουργήσαμε σε συνεργασία με την Ένωση Προφορικής Ιστορίας και το ΠΜΣ «Δημόσια Ιστορία» του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου για πρώτη καταγραφή ιστοριών από περιοχές παραγωγής της μαύρης σταφίδας. Είναι

λοιπόν μαζί με την σύγχρονη τέχνη και η προφορική ιστορία, το αρχείο, οι άυλες μεταβλητές. Η πορεία μας - ελπίζω και η συνέχειά της - έχει υποστηριχτεί πολύ σημαντικά από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, το οποίο παρέχει την αιγίδα του και επιχορηγεί τα έργα μας – καθώς και σε συν-διοργάνωση από την Δήμο Αιγιάλειας, την ΔΗ.Κ.ΕΠ.Α. και την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας.

Επιλέξατε να ζείτε και να δημιουργείτε στον τόπο που γεννηθήκατε; Ήταν μια συνειδητή απόφαση;

Κάποια χρόνια νωρίτερα δεν μπορούσα να φανταστώ πως η τωρινή βάση θα είναι ο τόπος καταγωγής – και αυτό λόγω του επαγγελματικού μου πεδίου που συνδυάζει την σύγχρονη τέχνη και την ακαδημαϊκή πορεία. Έζησα και στην Ελλάδα και στην Μ. Βρετανία, ολοκληρώνοντας εκεί το μεταπτυχιακό και διδακτορικό μου στην σύγχρονη τέχνη. Εξακολουθώ και πιστεύω πως, παρότι πολλές φορές παίρνουμε το σχήμα του τόπου που ζούμε, προσωπικά προσπαθώ να ισορροπώ καθώς η εικαστική και ακαδημαϊκή δουλειά μου είναι πέραν αυτού. Πιθανώς λοιπόν, η θέληση να δημιουργήσουμε ένα γεγονός σύγχρονης τέχνης και πολιτισμού με αφετηρία το Αίγιο να είναι και μια γλυπτική διαδικασία όπου ανανεώνει το σχήμα του τόπου επιλέγοντας την δημιουργία και την εξωστρέφεια, εν αντιθέσει με θεωρήσεις παλαιότερων ετών.

Στο φεστιβάλ φέτος είδαμε νέους εικαστικούς, γιατί επιλέξατε τους συγκεκριμένους;

Κάθε χρόνο στο Φεστιβάλ Πριμαρόλια η έκθεση σύγχρονης τέχνης αποτελεί το κύριο γεγονός όπου προσκεκλημένοι καλλιτέχνες καλούνται να δημιουργήσουν νέα έργα σε διάλογο με την σταφίδα και το δυνητικό του τόπου. Φέτος, η θεματική 'δίκτυα' επιτελεί αυτό που επιλέξαμε ως τίτλο στην έκθεση: μια βελονιά στην ώρα της! Μια ιστορία μνήμης, ένα έργο τέχνης, μια συνεργασία στην ώρα της καθώς φέτος το γνωστό Athens Digital Arts Festival μας τίμησε με μια συνεργασία – νέο επιμελημένο πρόγραμμα προβολών έργων από το αρχείο του σε επιμέλεια της Αντωνίας Πυλαρινού. Φέτος, ως συν-επιμέλεια της έκθεσης με την Νάνσυ Χαριτωνίδου, εμπνευστήκαμε από την κοινή ετυμολογική αφετηρία του κειμένου (text) και του υφαντού (textile). Η έκθεση θεωρεί την 'λέξη' και το 'νήμα' δομικές μονάδες ταξιδιών, αφηγήσεων και επαναστάσεων. Οι λέξεις και τα νήματα συνδέουν γεφυρώνουν κόσμους με την ελπίδα ενός μηνύματος. Με αφετηρία την σχέση αυτή, προσκαλέσαμε την Μαρία Βαρελά, την Μυρτώ Ξανθοπούλου και τον Γιάννη Παππά, καθώς μας άρεσαν οι γεωποιοητικές και πολιτικές προεκτάσεις του έργου τους! Πολλές φορές γνωρίζω το έργο καλλιτεχνών από εκθέσεις που έχουμε πάρει μέρος μαζί ή από καλλιτεχνική έρευνα προηγούμενων ετών. Δουλέψαμε μαζί τους τους τελευταίους μήνες και παρουσίασαν έργα από την συνομιλία τους με το αρχαιακό, ιστορικό και κοινωνικό αντίκτυπο της μαύρης σταφίδας αλλά και του χαρτιού. Χαρτοϋφαντικές συνθέσεις, τοποειδικά ποιητικά

αρχιτεκτονήματα από πλέξη, νήματα και σημαίες ως εγκαταστάσεις επαναπροσέγγισαν την ύφανση και την γραφή μέσα στα κιόσκια ενός κήπου με ιστορία σχεδόν 100 ετών! Όπως και το 2019 και 2020, έτσι και φέτος θεωρούμε πως η σχέση με τους καλλιτέχνες υπήρξε ανθρώπινη, δημιουργική και με άνω τελεία για μελλοντικές συνέργειες! Είναι σημαντικό να αναφέρουμε πως στον κατάλογο της έκθεσης κάθε χρονιάς έχουμε και προσκεκλημένους επιμελητές/καλλιτέχνες με πρωτότυπα κείμενα πάνω στην θεματική, δημιουργώντας έναν πλούσιο αποτέλεσμα για τον επισκέπτη. Φέτος, ευχαριστούμε θερμά για τα ποιοτικά κείμενά τους, την Janis Jefferies (Επιμελήτρια, Ομότιμη Καθηγήτρια Goldsmiths UoL) καθώς επίσης και τον Βασίλη Μπαλάσκα (εικαστικό και Αναπλ. Καθ. Kingston University London).

Ο Ντεγκά είχε πει πως η τέχνη δεν είναι αυτό που βλέπεις, αλλά αυτό που κάνεις τους άλλους να δουν. Τι θα θέλατε να έχουν πάρει μαζί τους οι επισκέπτες φεύγοντας

Μακάρι ένα τέτοιο εγχείρημα να λειτουργήσει ως μια χειρονομία έμπνευσης στην Αιγιάλεια και άλλες περιοχές της σταφίδας. Στο καλλιτεχνικό κομμάτι, η πρόθεσή μας δεν είναι να δώσουμε έτοιμες απαντήσεις αλλά έργα τέχνης, διευρυμένες καταστάσεις και επιμελητικές προσεγγίσεις που θα ξεκλειδώσουν την φαντασία του επισκέπτη, κάνοντας τον άνθρωπο ως δημιουργό όσο και ως θεατή να ανθίσει.

Κύριε Ψαρρά τι θα θέλατε σηματοδοτεί στον πολιτιστικό χάρτη της χώρας το όνομα Primarolia Festival τώρα, αλλά και στο μέλλον;

Ευχόμαστε να δίνουμε ραντεβού κάθε Σεπτέμβρη στο Αίγιο (όπως και τα καράβια του 19ου αιώνα) αλλά ο λόγος πια να είναι η τέχνη, η ιστορία και ο πολιτισμός! Η φαντασία, η δουλειά, η συνέπεια και η ποιότητα των συνεργατών αλλά και η αιγίδα / υποστήριξη / συνεργασία ιδρυμάτων (ΥΠΠΟΑ, ADAF, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΔΟΣ κ.ά.) φαίνεται πως μπορεί να κάνει αυτό το Φεστιβάλ να αποτελέσει σημείο συνάντησης σύγχρονης τέχνης, ιστορίας και ταυτότητας τόπου – μια υπενθύμιση του πως το τοπικό και το διεθνές υφαίνονται δείχνοντάς μας παν-τοπικές εικόνες! Σας ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σας.

Στην ίδια κατηγορία

Πέθανε η Αριάδνη Γερασιμίδου αλλά μας άφησε μήνυμα

🕒 04 Οκτωβρίου 2021

Χαμηλές πτήσεις για «Μουσικό Κουτί» και «Δυνατά»

🕒 04 Οκτωβρίου 2021

Το Twitter για «Βαρδιάνο στα Σπόρκα» και «Καρτ ποστάλ»

🕒 03 Οκτωβρίου 2021

Follow us

Αθήνα

Θεσσαλονίκη

Ξένοι σταθμοί

FACEBOOK

TWITTER

INSTAGRAM

[Αρχική](#) [Επικοινωνία](#) [Όροι Χρήσης](#)

© 2021, e-tetradio.gr. All rights reserved

